

Acarlar Longozunda Gün Batımı

Mesleğe ilk başladığım yılların ardından, denetim elemanlığının en çok nesini seviyorsun diye soranlara, “Ülkemin keşfedilmeyi bekleyen sırlarıyla dolu topraklarına yolculuk etmeyi” ve “insanlarını tanımayı” derdim. Sonraları öğrendim, o yolculuklarda kendimi ve yol arkadaşlarımı daha iyi tanıdığımı.

Planlı, plansız bir çok yolculuk yapmaya devam ediyorum, belki sayıları daha azaldı bu yolculukların ama sanırım artık daha yüksekte bakıp önceleri göremediklerimi görmeye başladım. Hani derler ya, “yaş artınca aslında daha yükseğine ermişsinizdir o dağın ve görüş açınız genişlemiştir” diye. Aynen öyle. Aslında şu son on yılda daha fazla özlediğim şey, yolculuklar. Yollar ve yolculuklar kuşlar gibi özgür hissetmemi sağlıyor, zira. Ne acı ki, kendimizi hapsettiğimiz sözde uygarlık beşiği büyük kentler, aslında ömrümüzü tüketmekte, barındırdığı onca imkana karşın.

Longoz kelimesini ilk kez okuduğumda, Marmara Adası’ndan İstanbul’a dönüş yaptığımız feribottaydık. Derginin adını hatırlamıyorum ama söz konusu gezi yasını hızla okumuş, İğneada tarafına bir gün giderim diye hayal kurmuştum. Hayal etmekle de kalmamış, geçen yaz ortasında İğneada’ya nasıl gidilir? Nerede kalınır? diye kısa bir arayışa da girmiştik sevgili eşim Ülkü ile. Sonra Ramazan gelince vazgeçmiş, ertelemiştik; ilk “**longoz**” ziyaretimizi.

İğneada Longoz Ormanlarına hala gidemedik ama bu yazıda da hissetmenizi istediğim gibi ilk fırsatta gitmeliyiz, artık. En azından sizlerle paylaşmak, derin nefes almak ve tükenmeden günlerimiz o atmosferi yaşamak adına.

Kasım ayının son hafta sonunda yolumuz sevgili bacanağımın web üzerinden bulduğu arabayı yerinde görmek ve test etmek üzere Sakarya’ya düşünce, işimizi bitirir bitirmez Karasu’yu görmek istedik. Zira yıllar evvel Çifteler’de kenarında oturduğumuz Sakarya nehrinin nereden Karadeniz’e döküldüğünü bile bilmediğimi fark edip, Kurtuluş Destanımızda adı sıkça geçtiği halde aslında hakkında hiçbir şey bilmediğimiz Sakarya nehrinin coğrafi izdüşümlerine merak salmışım. Ve kısa bir araştırmadan sonra öğrenmişim ki, bir zamanlar Ankara’da yaşarken ve Egeye doğru yollar kat ederken, Afyon’da yanından hep geçtiğimiz Bayat’tan doğan bu Anadolu’nun yüce nehri, Adapazarı Ovası’nı geçip Karasu’da denize dökülürken bu Anadolu kentimize adını da vermiş.

Şakarya'da işimizi bitirir bitirmez, işte fırsat elimize geçti deyip, düzgün ve bakımlı bir yoldan Karasu'ya ulaştık. Karasu haritada deniz kenarında değildi ama "Sakaryabaşı" adı verilen Yenimahalle'de hem nehir kenarı, hem de deniz kenarı havasını alıp, taze tutulmuş balıkları çok da makul fiyatlardan yemek biz İstanbullular için kaçırılmayacak bir fırsattı. Alışveriş merkezlerinin o çok sevimli atmosferi yerine 1,5-2 saat mesafedeki Sakaryabaşı'nda balık yiyebileceğinizi biliyor muydunuz?

Sakaryabaşı'nda karnımızı doyurup gözlerimizi dinlendirdikten sonra, kuvvetli bir poyraz eşliğinde Sakarya Nehrimizin Karadeniz ile kavuşmasına tanıklık ettik kısa bir yürüyüşün ardından.

Ya sonra, sonrasını anlatmak için kelimelere, uzun cümlelere ve tasvirlerle gerek yok. Zaten Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Huzur" adlı romanını okuduktan sonra, tasvire kalkışmak gibi bir densizlik de yapmam, yapamam.

Sakaryabaşı'na nasıl gideceğimizi öğrenmek için kendisinden Karasu'da yardım istediğimiz benzinlikteki güler yüzlü arkadaşın tavsiyesi ve uzun ve detaylı çizimleriyle yıllardır görmek isteyip de göremediğimiz bir longoza giden yolda bulduk, kendimizi..

Şimdi sözlere ara verme zamanı. Acarlar Longozu'nu seyredin, şimdi. Fotoğraf makinemi almadığıma önce çok hayıflanmıştım, sonra evde cep telefonuyla resmettiğim manzaralara bakınca plansız programsız işlerden çok daha fazla zevk aldığımı fark ettim. Diğer fotoğraf makinem yanımda olsaydı onun detaylı ayarlarıyla uğraşırken güneşi batırıp, kaçıracaktım aşağıdaki altından değerli kareleri.

Fotoğraflara bakıp, yaşadığınızı sanmayasınız bu ortamı, ben anlatabileceğimi sanmıyorum zira... O saat, o insanlardan irak ortam ve longozun kendi sesinin bizi içine çektiği büyümlü atmosfer anlatılabilecek gibi değildi. "Uzayda mıyız?" diye birbirimize baktık, sevgili eşimle, "Burası gerçek mi?" diye düşündük, sessizliğin ortasında. Bir iki insanoğlunun ayak sesi, konuşmaları, bir çocuğun ağlama sesi olmasa orada bir banka oturup kalabilirdik akşamın karanlığına. Dönüş yolunda aynı şeyleri düşündüğümüzü itiraf ederken birbirimize, bir daha Acarlar Longozu'nda olmaktan bu kadar zevk alabileceğimiz" diye hayıflandık, yol boyu.

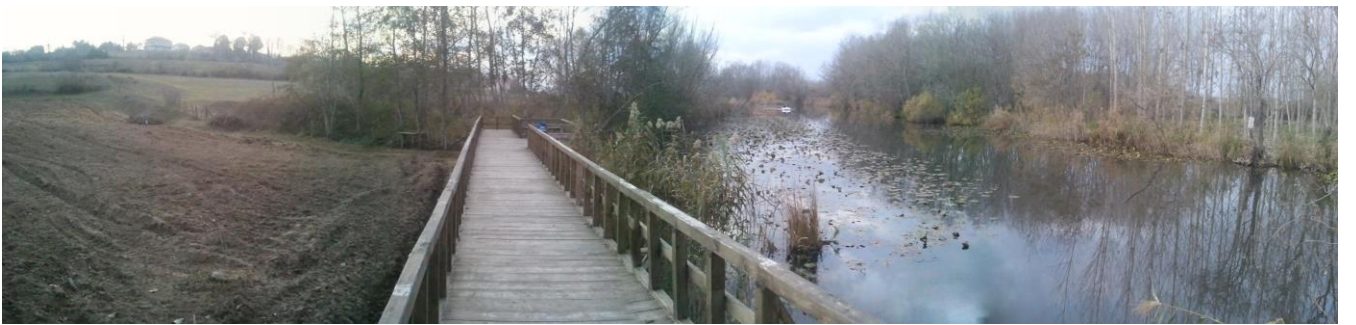
Longozun sözlük anlamı, su basar orman anlamına geliyor. Acarlar Longozu, 2005 yılında bu alandaki literatürdeki yerini alıncaya kadar, yörede Acarlar Gölü diye bilinirmiş, longoz, Karasu ile Kaynarca İlçe sınırlarının birleştiği bölgede yer almakta. Karadeniz'e 700 metre uzaklıkta olan Acarlar Gölü'ne İhsaniye-Denizköy üzerinden ulaşılmakta. Acarlar Gölü Longoz Ormanı 25.06.1998/6526 sayılı Bursa Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu kararı ile 1.derece doğal sit alanı ilan edilmiş ve koruma altında. Yaz aylarında kuruyan, kışın ise fotoğraflardaki güzelliğine kavuşan ve bunu bahar aylarının sonuna kadar koruyan longozun yüzölçümü 1.562 hektar.

Web sayfalarında ve orada tanıştığımız ve “İbişşş” diye seslenerek tüm kazları dere ağzındaki ağaç iskelenin altına ekmek vermeye çağıran Yılmaz Sütçü’den aldığımız bilgiler, Acarlar Longozu’nun 2005 yılına kadar mahalli dışında bilinmediği, şimdilerde ise bu alanda önde gelen bilim adamlarınca keşfedilerek, literatürlerdeki yerini almış Türkiye’nin ikinci longozu olduğu... Detaylı bilgi için bkn. www.longozacarlar.com

Sonrasında içinden çıkıp bu büyümlü atmosferin, yollarına düştük Asitane'nin; tekrar dönmek üzere. Yılmaz Sütçü'den öğrenecek daha çok şeyimiz var ve Acarlar Longozu İl Özel İdaresinin katkılarıyla ağaçtan yapılmış olan yürüyüş yolunun neredeyse 20 misli daha uzun ve büyük.

Ama artık biliyoruz ki, büyü bozuldu; bir daha gitsek örneğin baharda nilüferler açtığında, aynı sessizliği dinleyemeyeceğiz, belki de biz vesile olacağız biraz daha tanınmasına ve kalabalığın artmasına. Ama ben yine de gitmek istiyorum bir sabah erkenden.

Web sayfalarında yaptığım aramalarda bu cennet parçasıyla ilgili en çok şu sözden etkilendim. Zaten son sözü de aynen yazmış gibi imzalamak isterim:

“Kış aylarında ve yağmurlu havalarda doğal atmosferinde görmeyi, piknik manzaralarında işgal edilmiş vaziyette bahar aylarında görmeye tercih ederim.”

Acarlar Longoz’unda gün batarken

NOTLAR:

Sevgili bacanağıma Sakarya’ya gitmeme vesile olduğu için,

Sevgili iş arkadaşım Sadık Sarı’ya Karasu’lu olup, her fırsatta memleketinden, köyünden bahsettiği ve içimdeki merak ateşininin fitilini tutuşturduğu için,

Benzinlikteki arkadaşına, görmeden gitmeyin diyerek iki ayrı not kağıdına çizdiği detaylı kroki ve candan anlatımı için,

Sevgili eşime benle Sakarya’ya gelme konusunda gösterdiği kararlılık için,

Evde saat 20:30’a kadar dönüşümüzü bekleyen biricik Görkemime sabrı için,

Biricik babama, “bir günün beyliği beyliktir” deyip yola ve tatile ayrılan paraların israf olmadığını her fırsatta hatırlattığı için, sonsuz teşekkür ediyorum.

29.11.2011/ İstanbul